

P-957 Ierusalime, cetate-mpodobită

1..Ie - ru - sa - li - me, ce - ta - te - m - po - do - bi - tă   Cu străzi de a - ur, ar -

7   gint și cris - tal,   De pe pă - mânt al meu dor se ri - di - că,

13   S-a - jung la Ti - ne, să scap de ori - ce rău   Aș vrea s-a - jung la

19   Ti - ne Să scap de - ori - ce sus - pi - ne Și să mă uit la fru - mu - se - ța Ta

25   Că tot ce - i pe pă - mânt es - te goa - nă du - pă vânt Și nu pot să - mi gă -

31   sesc fe - ri - ci - rea

1 Ierusalime, cetate-mpodobită
Cu străzi de aur, argint și cristal,
De pe pământ al meu dor se ridică,
S-ajung la Tine, să scap de orice rău.

Refren:

Aș vrea s-ajung la Tine
Să scap de orice suspine
Și să mă uit la frumusețea Ta
Că tot ce-i pe pământ este goană după vânt
Și nu pot să-mi găsesc fericirea.

2 Aș vrea să văd porțile ferecate
Ce n-au asemănare pe pământ,
Și ziua-n care vor fi descuiate
Să intre pe ele poporul cel sfânt.

3 Aș vrea să văd pomul vieții în care
Cu-atâte roade cum stă împodobit,
Și râul vieții cu apele limpezi
De-a lungul cetății curge liniștit.

4 Aș vrea să văd mereu a Ta splendoare
Să umblu pe-ntinsul Tău minunat
Și să rămân pe vecie cu Tine
Privind întruna pe-alesul Împărat.